

Út at læra sjálvbjargni

Í ár fer ein heilur hópur av ungfólki, 32 í tali, úr Føroyum gjøgnum felagsskapin AFS. Tey fara til ymisk lond, har tey skulu búgva og ganga í skúla í eitt ár.

Ein teirra, sum fer, er Nanna Olsen á Toftum. Nanna er 17 ára gomul, og hetta er í evstu løtu hon fer, tí tey ungu skulu ikki vera fylt 18 ár, um tey skulu sleppa avstað gjøgnum felagsskapin AFS.

Føroyingar velja ymisk lond at fara til, og tey fara tí ikki øll avstað samstundis. Tey, sum valdu Japan, fóru fyrri meira enn hálvum ári síðan, og tey, sum skulu vera hetta næsta árið í USA ella í Kanada, fóru fyrst í hesum mánaðinum. Og nú fara so tey, sum skulu til lond í Europa.

Fylgd til dynnar

Nanna fer til Belgia. Hon fer úr Føroyum í dag saman við vinkonuni, sum fer til Sveits. Í morgin flúgva tær báðar til Bruxelles, haðani tær so fara hvør í sína ætt. Men tær verða ikki sleptar upp á fjall. AFS-fólk fylgja teimum heilt úr Danmark til familjurnar, tær skulu vera hjá.

AFS er ein felagsskapur, sum átekur sær at finna ungfolki eitt stað at vera í eitt ár í einum fremmandum landi. Harvið hitta tey onnur fólk og læra teirra siðir og kor at kenna. Nógvir føroyingar hava verið burturi í fremmandum londum gjøgnum AFS, og nøkur hava eisini verið í Føroyum.

Nanna hevur hetta seinasta árið gingið í 1. g á studentaskúlanum í Gøtugjógv, men hon heldur tað vera gott eina tíð at royna okkurt annað.

— Mær dámar so væl at ferðast, og eg vildi sleppa út at hitta onnur fólk og royna nakað nýtt, sigur Nanna.

Eitt heilt fremmant mál

Upprunaliga ætlaði hon sær til Fraklands, og tí dikti hon á at læra franskt í studentaskúlanum. Men tað vóru so nógv, sum vildu til Fraklands. Síðan hugsaði hon um at sleppa til Belgia, har tey tosa franskt, men tað bar heldur ikki til, og fyrri góðum mánaði síðan fekk hon at vita, at hon kundi koma til flamskt talandi partin av Belgia.

— Tað ger ikki petti, tí tað er eisini stuttligt at læra eitt fremmant mál, sum fá duga, sigur Nanna. Hon veit bara um eina aðra føroyska gentu, sum dugir flamskt.

Nanna veit ikki so nógv um, hvussu umstøðurnar verða hjá henni hetta árið í Belgia. Torført er at fáa nakrar upplýsingar, og býurin er so litil, at hann bert stendur á teimum bestu kortunum. Býurin eitur Roeselare, og har búgva 50.000 fólk. Familjan, hon skal búgva hjá, eru katolikkar. Har er mamma og fyra dötur, 22, 20, 16 og 9 ára gamlar, allar ganga í skúla.

Familjan dugir franskt

Sjálvt um fólkini í býnum tosa flamskt, so fær Nanna neyvan teir stóru máltrupulleikarnar. Nakad av fronskum dugir hon, eftir at hava lært málið eitt ár í skúlanum, mammann, hon skal búgva hjá í Roeselare, dugir franskt, og tann elsta systirin dugir fleiri mál, teirra millum enskt. Og óivað verður tað so, at tá nakrir fáir mánaðar eru farnir, so skilir Nanna flamskt.

Nanna er ógvuliga spent at fara. Hon hevur seinastu tíðina roynt at fyrireikað seg, m.a. við at savna tilfar um Føroyar og hevur tikið myndir at visa fram. Hon hevur fingið at vita, at um eitt hálvt ár skal hon halda ein fyrilestur um Føroyar — og tað verður helst á flamskum.

Longsulín fer neyvan at bíla

— Eg havi ongantið verið meira enn ein mánað heimanífrá í senn. Tá havi eg ongantið longst. Men tey, sum hava verið út við AFS, siga, at tá triggir mánaðar eru farnir, so er vanligt at leingjast. Tað ræður bara um at halda fram, so fer alt óivað at ganga, sigur Nanna.

Hon fekk rættligt brell at fara uttanlands, tá hon í studentaskúlanum kom at kenna eina gentu, sum hevði verið í Japan í eitt ár. Og síðan hevur hon hitt fleiri.

Væl fyriskipað

Nanna heldur tað vera gott, at tey í AFS hava havt fleiri legur og fundir fyri teimum, sum nú fara og teimum, sum áður hava verið úti gjøgnum AFS-felagsskapin. Øll



— *Eg vænti hetta verður besta árið í lívinum, sigur Nanna Olsen á Toftum. Hon fer í dag heimanífrá og skal búgva eitt ár í flamska partinum av Belgia*

Nanna Olsen á Toftum gleðir seg til at fara út at búgva í fremmandum landi eitt ár

lata lika væl at, og hini hava givið teimum nýggju AFS-arunum góð ráð og fyrireikað tey, so tey vita, hvussu tey skulu bera seg at, um tey mæta trupulleikum.

— *Hvussu væntar tú, hetta árið verður?*

— Eg voni, at eg og tann 16 ára gamla systirin verða góðar. Eg vænti at fáa nógvar vinir, og at hetta verður tað besta árið í lívinum. Tað verður ein stór uppliving, eg verði meira sjálvbjargin og læri betur at standa á egnum beinum, sigur Nanna.

Tað kostar henni einar 30.000 krónur at fara hetta árið til Belgia. Tað er gjørd ein skipan, soleiðis at tey í ríkið londum

gjalda eitt sindur meira, so tey í fátækari londum eisini kunnu sleppa út í onnur lond. — Tað haldi eg vera frálíkt.

Koyrikortið bíða

Sjálv hevur hon roynt at arbeiðt og á tann hátt spart pengar saman. Upprunaliga vóru pengarnir ætlaðir til koyrikort, men nú má kortið bíða. Tað kann hon altíð taka seinni.

Nanna væntar ikki, at ferðahugur hennara verður mettaður eftir hesa ferðina. — Kanska fari eg eitt annað árið á inter-rail, og eg kundi væl hugsað mær at lært til lækna ella okkurt annað, so eg kundi farið út í okkurt menningarland at arbeiðt og sæð

meira av verðini, sigur Nanna.

randi

HONDA

lak&rust garanti

-findes ikke bedre

Landssjúkrahúsið

100 Tórshavn

Søkt verður eftir læknaskrivara (skrivara) í fulltíðarstarv á Eygnadeildini frá 1. oktober 1988 ella eftir nærri avtalu við umsjónarmannin.

Løn og setanartreytir eftir sátmála við Starvsmannafelagið og Sjúkrahússtýri.

Umsókn við avriti av próvtøkuskjali, viðmælum v.m. verður at senda innan 15. september 1988 til umsjónarmannin, Landssjúkrahúsið, 100 Tórshavn.

Tíð at søkja

Tey, sum ætla sær at fara burtur næsta ár gjøgnum AFS, eiga longu nú at søkja.

Umsóknarblað fæst við at venda sær til

AFS-Føroyar
Postsmoga 2126
165 Argir